

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani
a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăsoi Nr. 15.

Se prenumără la poșta și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înșopoză.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografică”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la i. curia Weiss Bernat și la erie

Omul bolnav.

I.

Viena, Martie 1901.

Ziarul oficios al guvernului maghiar, „Pester Lloyd”, se ocupă la loc de frunte în numărul seu din 20 Martie cu enunțările făcute de ziarele mari franceze referitor la stările anormale din monarhia austro-ungară, care — după jupânul dela „P. Lloyd” — au *obraznitsia* a o nuni pe aceasta „l'homme malade”, omul bolnav.

Din aceste motive varsă foc și puicioasă oficiosul ziar și în situația sa desperată află un singur motiv de mângâiere: „Ignoranța fără păreche”, pe care o atribuie ziarelor franceze.

Slabă consolare, jupâne Ifigii!

Este atât de miop scriitorul articolului din întrebare, încât utoază a presupune, că cetitorii sei vor fi atât de inferiori să primească de bani buni toate minciunile cu cari debutează dinșul în acest articol de fond.

Un lucru, care pe noi nu ne surprinde. Sântem dedați a vedea acest rol trist al sclavismului de presă, unde cetitorii mistuiesc cu cea mai mare plăcere toate falsificările ce li-se pun înaintea ochilor spirituali.

Ceea-ce pe noi Români trebuie să ne impoarte este modul cum trastează „Pester Lloyd” o chestie sulevată de ziare străine, o chestie care se referă și la noi, popor alcătuit de stat în această monarhie și care a fost în stare a irita atât de mult pe Evreiașii noștri.

„Pester Lloyd”, care de altcum se simte destul de asigurat în existența sa la dosul fondurilor de dispoziție, alimentate din banii adunați cu multă sudoare a popoarelor acestei țări, nu se utoemură la ori-ce vânt, și dacă acum scrisul unor ziare franceze și rusești a fost în stare a-l scoate din sărite, aceasta înseamnă, că chestia sulevată de acele ziare cu atăta „impertinență” — vorba lui „Pester Lloyd” — este aptă a sgudu din temelii existența domniei perverse a regimului jidano-maghiar.

De aci aiurarea desperată a Moritzilor noștri, de aci se explică cum de dinșii, ca mușcați de șerpe, au sărit să orbească lumea și se dea alarmă, că tot ce s'a scris în acele ziare este „impertinență”.

Își vedă adeocă pericolitatea existența, și de aci strigățul „voinicos” al presei evreiești.

Nu știm, ce au putut scrie ziarele franceze, de li-a causat atăta mahnire stăpânitorilor noștri maghiari, pentru-că textul acelor articole nu l'a produs nici un ziar, dar' din articolul lui „P. L.” ușor putem deduce ce s'a scris și care este cauza, că dinșii se simt atât de amar atinși.

Ascultați, Români, cum se sbate „P. L.” în nemărginita sa durere de a vedea cu ochii și de a esperia prin fapte cum i-se clatină pământul sub picioare!

Perciuatul „P. L.” nu se rușinează a susține despre ziarele franceze, că acestea în necunoștința lor geografică și politică despre țări străine, ar fi în stare să afirme, că „Boemia” este capitala Kameiatkei; că jurnaliștii francezi n'au nici cele mai elementare cunoștințe despre „ființa monarhiei noastre multiforme”, despre schimbătoarele relații istorice ale popoarelor ei, despre puterile ei susținătoare și despre chemarea europeană a Austro-Ungariei, — că ar fi timp perdut a mai ține presei franceze lecții despre Austro Ungaria, pentru-că întunerecul (spiritual) în care se mișcă acea presă o face incapabilă de a înțelege ori-ce clarificare, etc. etc.

În fine ajunge „P. L.” a constata, că insania cea mai mare din partea ziarelor franceze este afirmarea, că: „Austro-Ungaria este omul bolnav, ruinarea lui nu se mai poate împiedea și că

moștenitorii răsând își treacă deja azi mâinile”.

Mănecând dela această „insultă”, care a adus în ferbere sângele palestinian de lipitoare al lui „P. L.”, continuă articolul a arăta nebasarea scriselor franceze.

„Ni-se impune — zice coconagul — ca în fine să vorbim o vorbă sinceră și serioasă în chestia existenței monarhiei noastre”.

Și începe apoi a spune neadevăruri unul mai încornurat ca celalalt, spre a liniști, bageamă, pe cetitori sei, căci nu se poate presupune dela „P. L.” să fie atât de credul a susține, că lămuririle date de dînsul vor face presa franceză să-și schimbe părerile, ce le are despre monarhia noastră.

Ne spune, adeocă mai bine zis, ne minte, că toată cauza rului ce bânuie monarhia noastră sînt: *cetele de naționalitate din Austria*, vezi Doamne, ca-și-când în „Hungaria felix” n'ar mai esista „chestie de naționalitate”, apoi guvernarea greșită, care n'a făcut altceva, decât că a înstrăinat de stat atât pe Germani cât și pe Slavi (înțelege Austria).

Dar' ori-cât de adevărate ar fi aceste afirmări, una este sigur — așa se mângâie „P. L.” — că în timpuri de nevoe, când monarhia ar fi periclitată din afară, conștiința solidarității istorice a popoarelor va face ca toate cetele interne să încete și toți, ca unul, vor sări întru apărarea monarhiei, grupându-se în jurul dinastiei.

Aduce laudă la adresa patriotismului austriac al Cehilor, și zice, că această ar fi ajuns la convingerea, că ar fi un joc desperat a simula indiferențism față de existența Austriei și prin aceasta a aduce o primejdie peste întreaga monarhie, de care este legată chiar existența poporului ceh.

Ear' despre Germani se întreabă „P. L.”, că oare există vre-un nebun băut de D-zeu (Gottverlassen), care ar crede, că Schönerer și Wolf este expresia tipică a germanismului austriac?! Și dacă totuși, atunci ținuta Germaniei, zice Moritz, este cea mai sigură dovadă, că imperiul german n'are intenții de expansiune, pe motivul, că Austro-Ungaria înțelege și întărește puterea imperiului german, și că o anexare a Austriei la Germania ar slăbi-o numai pe aceasta, aiurând aci despre pericolul ce l-ar involve catolicismul și slavismul într'un mare imperiu german; abstracție făcând dela schimbarea conturilor în Europa, ce s'ar produce prin catastrofa, care ar fi inevitabilă la un război al tuturor contra toți.

O! nu — esclamă „P. L.” — toate acestea sînt imposibile, și dacă am amintit aceasta, am făcut-o contra voinței noastre.

Ii credem pe cuvânt, Evreiașului Moritz, că tot ce a zis, a zis contra voinței, în confuzia în care l'a transpus frica de un apropiat sfârșit al egheomiei jidano-maghiare, dar' aceasta nu alterează întru nimic faptul ca atare.

Povestea nebulă despre „decăderea Austro-Ungariei”, după conceptul lui „P. L.” este imposibilă.

Și anume imposibilă fiindcă: „Austro-Ungaria este o mare putere de rangul prim, care își are rădăcinile existenței sale în „necesitățile istorice și europenești”, și care înșai își croște soartea ei și nu trăește din toleranța sau marimismul vecinilor sei”.

Aici „Moische” se face „groiss”!

Că monarhia noastră suferă de crize și de perplexități interne de tot felul, asta nu micșorează întru nimic importanța și capabilitatea ei de existență, zice „P. L.”, și se întreabă apoi, că oare în Franca este mai bine, și, îndigând la slăbirea puterii externe a Franței prin faptul, că armata franceză nu este sănătoasă, de când afacerea Dreyfus a descoperit un abis, care nu

s'a mai pomenit în lume, și care a avut ca urmare ingenunchiarea nedeamnă a Franței față de Rusia.

Apostrofează apoi pe aceasta din urmă, spunându-i că, în urma tumulturilor de studenți, stă în pragul unei revoluțiuni interne, spre a ajunge astfel la concludia că: „O politică de cucerire în Europa între împrejurările date este nu numai un anachronism, dar' este chiar o imposibilitate dictată de interesele reale ale statelor și a popoarelor”. Adeocă în limba lui „P. L.”: „Lieb Vaterland, magst ruhig sein”.

Cu acest fel de rezonare crede „P. L.” că a împrăștiat toate nedumeririle și neliniștea publicului seu cetitor, ear' eventualele evenimente, cari ar pute să se precipiteze chiar peste capetele celor din Pesta, le-a pus zăvor și stavilă pentru toate timpurile. Rău se înșeală „P. L.” dacă crede aceasta.

Astăzi popoarele nu mai lasă a fi seduse de cuvintele de sirenă și de articoli infectați de spiritul destructiv al gheștețarilor evrei, cari — pe contul popoarelor muncitoare — exploatează lucruri de cel mai înalt ordin moral în scopul lor egoistic, murdar și mișelesc.

Astăzi popoarele au început a simți sarcina insuportabilă a banului evreiesc și dacă reacțiunea n'a ajuns încă în stadiul unei sgudurii sociale din toată Europa, am pute zice, din toată lumea, cauza este, că această convingere n'a pătuns încă de ajuns în masele cele mari ale popoarelor. Când această convingere își va fi făcut loc și în cea din urmă colibă, va trebui să se dea lupta decisivă, care va produce cea mai mare evoluțiune socială și istorică de până aci.

Dar' dacă am ținut să relevăm mai în detalii articolul din chestiune al lui „P. L.”, n'am făcut-o spre a trage concludii pentru un viitor prea îndepărtat, ci mai ales spre a atrage atențiunea poporului român și indeosebi a conducătorilor sei spre problemele, cari, posibil încă în deceniul prezent, vor fi puse spre rezolvare areopagului european, și în care Români vor trebui să-și asigure poziția ce le compete în urma numărului și a importanței lor geografice și etnografice în concertul popoarelor orientale.

Vreau ca prin șirele mele să atrag atențiunea poporului român și a inteligenței sale asupra evenimentelor, ce sînt pe cale a se descărca asupra bătrânei Europe și involuntar și asupra noastră.

Ar fi bine dacă desfășurarea lor s'ar evita, căci nici un popor n'are mai multă trebuință de pace, ca tocmai poporul român, pentru a-și pute duce la perfecțiune opera sa de consolidare pe toate terenele activității sale; dar' tocmai mărimea acestei opere și a scopurilor înalte care le urmărim printr'însa, ne impune datorința, ca pururea trezi să fim, și să facem tot ceea-ce aflăm de necesar și de indispensabil. Să nu trecem cu vederea nici o acțiune din care am pute trage folos și învățătură, pentru-ca la sosirea timpului, deștepți și conștii de ceea-ce voim și putem, să înfruntăm cu demnitatea unui popor, care aspiră la un viitor mai bun, pedecile ce ni-s'ar pune în cale de niște oameni, cari sînt cele mai intolerante ființe din câte a creat D-zeu pe lume. Geno.

Sibiu, 27 Martie 1901.

Zanardelli despre tripla alianță. Ediția din Paris a ziarului „New York Herald” publică un interviu cu prim-ministrul Italiei Zanardelli asupra viitoare atitudini a Italiei față de alianța triplă.

Zanardelli s'a exprimat în doi peri, manifestându-și însă simpatia față de Franca.

Italia — a zis Zanardelli — va îndeplini angajamentele luate asupra sa, dar' în viitor se va angaja la noua obligamente numai după o chibzuire bine cumpenită. El inte-

resele țării trebuie să le aibă în vedere. Zanardelli a accentuat, că Italia prin reînnoirea alianțelor nu urmărește decât menținerea păcii, fără animosități în contra Franței. Italia și Franca trebuie la ori ce cas să fie în bună prietenie, ceea-ce se va întări și mai mult prin întrevăderea dela Toulon.

Din aceste — dacă sînt adevărate — se vede apropierea Italiei de Franca.

Dalmatia. Mania cuceririlor l'a apucat pe compatrioții noștri unguri. Nu de mult „Bud. Hirlap” a „cucerit” Bosnia și Herțegovina. Cu un drum se apucă acum și de „cucerirea” Dalmatiei. Evreul Dr. Havas Rezső a ținut în „Egyetemi Kör” din Budapesta o conferență asupra Dalmatiei, espunându-i frumsețile, trecutul și relițiile istorice. A îndemnat noile generații maghiare la luptă pentru ocuparea acestei frumoase țări, care de jure aparține Ungariei.

Ziarul „Magyarország” se ocupă la loc prim de această conferență, lăudând ideile divulgate de „distinsul” geograf. E de acord cu planul „cuceririi”, dar... constată, că Ungaria nu se poate încurea în astfel de aventuri, pentru-că li stă în cale Austria, Croația și... și „slăbiciunea internă”. Înainte de executarea planurilor expansive trebuie să înainteze procesul de curățire și consolidare internă. — „M-g” înțelege maghiarizarea noastră, a naționalităților și numai atunci se gândește la... cucerirea Dalmatiei. Adeocă: ad calendas grecas.

Nouă lege de presă în Austria. Din Praga se anunță, că ministrul de justiție a trimis o ordinațiune procurorilor de stat cu îndrumarea, ca cu ocaziunea censurării și eventual confiscării ziarelor să respecte strict dispozițiile legii și să fie mai puțin riguroși, pentru-ca astfel să se pună odată capăt reerimindărilor în parlament. În legătură cu aceasta se anunță că ministrul de justiție va înainta în curând parlamentului o nouă lege de presă.

Cvota. „Narodny Listy” din Praga aduce știrea primită dela Viena, că în gedința comisiunii emise pentru stabilirea cvotei, toți membrii senatului imperial, împreună cu Iavorski, Abrahamovitz, baron Schwegel și Kathrein, au votat cvota de 65.4.34.6. Organul tinerilor Cehi mai adaogă, că acest proiect de cvotă nu va pute întruni o majoritate în camera deputaților.

Comisiunea de cvotă maghiară și cea austriacă, se vor întruni mâine, în 23 l. c. în Viena, pentru stabilirea cvotei, intrând de-a dreptul în dezbateră verbală, fără nici o comunicare în scris.

Sași și unguri din Brașov. „Kreisauusschuss”-ul săsesc din Brașov a ținut Vineri d. a. o conferență, în care a luat cu unanimitate deciziunea, că în toate cele patru cercuri electorale din comitatul Brașovului, să pună candidați sași la alegerile dietale. Până acum unul din cercuri a fost reprezentat de un Maghiar, fostul secretar de stat Jakabffy. Încă pe timpul comiteiului-suprem Andreiu Bethlen se făcuse o învoială între Sași și Maghiarii din Brașov în privința aceasta. De atunci însă — cum constată „Sieb. D. Tageblatt” din Sibiu — relațiunile dintre Sași și Maghiarii brașoveni s'au îndăprît așa, că nu mai poate fi vorba de menținerea învoiei amintite.

O calumnie.

„Tribuna Poporului” în nrul 44 sub firma „Reflecțiuni” între alte gogomâfii afirmă că: „Unul din patronii lui D. (Dăianu) s'a prezentat sub guvernul conservator îndată după căderea guvernului liberal se ridice o sumă respectabilă dela ministerul de interne, și anume din fondul de dispoziție. Era prețul pentru campania odioasă cu tradarea”.

„Trib. Pop.” scrie, că „România Jună”, redactată de A. C. Popovici, spune acestea.

„România Jună” nici-odată n'a afirmat cele scrise de „Tribuna Poporului”. Când cu chestia „rentelor”, „România Jună” într'un esces de slăbiciune morală a citat o observare necălită din „Secolul XX.” și condusă de o nervosităte superlativă a făcut alusiuni la presupuneri luate din vânt și nedemne, prin cari credea că va paralisa încăvta accentele prea serioase cari i-le îndreptase „Tribuna”.

Am declarat și atunci față de „România Jună”, că propusele sale sînt neadevăruri.

Avem informațiuni sigure, că cele publicate de „Trib. Pop.” sub firma „Reflecțiuni” și citate mai sus, sînt neadevăruri, prin urmare acelea constituie o calumnie nerușinată și obraznică.

Faptul însă în sine, că „Tribuna Poporului” publică asemenea lucruri în coloanele sale, cari dovedesc tendențe pecoatoase și neiertate, o califică de cea mai perfidă denunțătoare.

Ministru-politaiu.

Ziarul „Házánk” caracterizează în chipul următor punctul de vedere al lui Wlassios în chestia crucilor dela universitate:

„Ministrul Wlassios trăește într'o lume străină și nu pricepe mișcarea tinerimii. Drept aceea la cas, că mișcarea s'ar repeși, el promite a recurge la dispozițiuni draconice. Atăta e tot, ce poate răspunde ministrul de culte la mișcarea nepricepută de el...”

„Conceptia noastră despre un ministru al cultelor este, că el ar trebui să păzească cu frică și cu îngrijire bazele religioase-morale, și anume în Ungaria bazele religioase-morale creștine, căci Ungaria este stat creștin. Dar' mai ales ar avă datoria să vegheze asupra moralei creștine un astfel de ministru, care trăește într'o epocă atât de săracă în idei, ca Wlassios, — care trebuie să observe decadența atât în viața publică, cât și în artă, — și care se poate provoca cel mult la acel distins succes moral realizat de nefericită epocă contopită cu el: că s'a creat școala neconfesionalității. În fața celor-ce urmează școala aceasta mai nouă este fără îndoială un scandal, dacă cineva se însufleștește pentru cruce, pentru simbolul creștinismului. Dar' repetăm: Pe noi nu ne îndestulește ambiția aceea a ministrului de culte, ca să persecute consecuent pe cei-ce aderează la ideea și însemnătatea crucii.

„Îndrăznim a atrage atențiunea lui Iuliu Wlassios asupra adevărului, că oamenii au trebuință de credință și de convingere. Se înțelege, la declarația aceasta ministrul Wlassios va zîmbi cu un dispreț mafeștic. Dar' din partea lui acesta nu e un suris inteligent, căci el n'a putut să cunoască și să aprecieze o manifestație foarte frapantă a dorului de credință...”

„Când primejdioasa destrăbălare a falsului liberalism a atacat cea mai înaltă autoritate a credinței, ministrul Wlassios grăbește să doboare mica ceată a celor-ce caută să o spriginească. Și el crede, că face bune servicii patriei, dacă se năpustește asupra micii și entusiastei armate a studenților universitari, ca nici a visa să nu mai îndrăznească de

erncea academică. Ministrul Wlassics are convingerea, că 'și-a îndeplinit misiunea sa morală, când în chestia »scandalului dela universitate« s'a lăsat inspirat de »Budapesti Napló«.

»În grozava sa scurtă de vedere nu observă ministrul Wlassics, că la spaatele tinerilor universitari *stă o lume întreagă: spiritul creștin și care se organizează și care va spulbera pe toți aceia*, — fie ei chiar miniștri, — cari pun rîna credinței creștinești în categoria aparițiilor ce trebuiesc pedepsite.

»Ministrul Wlassics ne-a dovedit, că 's-a u slăbit ochii și astfel numai scandaluri e în stare să observe. Cu o astfel de facultate unilaterală ca ministrul poliției poate ajunge la rezultate mari, dar' ca ministrul de culte și instrucțiune publică este slab și neputincios și cel mai bun lucru ce 'l' putem recomanda este, ca să schimbe pușin aerul«.

Noi am avut nenumărate prilejuri, ca să accentuăm politica imorală, teroristă și străină de adevăratele interese ale patriei a »spulberatului« ministrul de culte. Nu poate fi deci relevant pentru noi, că și presei maghiare 's-a deschid ochii, ca să vadă în sufletul omului, care până acum slăvit a fost de toată suflarea ungurească pentru infernalele sale atentate în contra limbii și culturii noastre naționale. Faptul, că și Ungurii încep să recunoască rădăcina politicanilor lor, se ne servească nouă de mângâiere și îmbărbătare stăruind neînfricați în lupta de apărare și demascând fără cruțare fărâdelegile adversarilor. — Cine știe, dacă din chestia crucii nu se va produce în mintea govinștilor de până acum tot mai multă lumină, cu ajutorul căreia se vadă și în alte multe chestiuni adevărul, ce noi de atîta vreme îl propagăm?

Dovezile statistice.

III.

Deși statistica nu ne-a dat încă datele referitoare la naționalitatea și religia populației, ziarele ungurești strigă în gura mare că elementul unguresc este cel mai vital, Ungurii neași se înmulțesc și întăresc în superlativ.

Această răcoritoare afirmație 'și-o bazează în primul rînd pe finuta comisarilor de conscripție, cari ar fi în stare să conscrie Unguri și în Palestina. În rîndul al doilea apoi deduc întărirea ungurismului din împopularea orașelor. Acest argument am văzut că e de edificat. Ținuta comisarilor n'o tragem la îndoială — li cunoaștem din anterioarele conscrieri: au scos Unguri pe acolo, pe unde nici picior de Ungur n'a umblat.

Dovezile noastre sînt numerii *faptici*, cari în mare ne dau adevărata stare de lucruri.

După conscripția oficială:

În întreaga țeara singur comitatul Tolna a dat un minus de locuitori de 230. Acest comitat e în partea ungurească a țării. Acesta e fapt, care dovedește odată inexactitatea concluziilor ungurești.

Și apoi: Între comitatele, care au făcut mai puțin spor sînt în primul rînd comitatele ungurești, ca: Győr, Moson, Treiscauna, Alba-Regală, Sárospatak, Gömör etc. Dintre comitatele unde locuiesc Românii, singur cel al Păgărașului arată un spor mai mic și apoi comitate slovacă, ca: Arva, Turocz, Szepes etc.

Prin urmare și aici avem dovadă, că dintre comitatele care arată mai puțin spor, cele mai multe sînt în care majoritatea locuitorilor sînt Unguri născuți sau făcuți.

Din contră apoi: Între comitatele care arată mai mare spor, sînt comitatele în care Românii locuiesc în majoritate, și anume în primul rînd Maramureș, Sătmăr, Arad, Hunedoara, Bistrița-Năsăud (toate aproape curat românești); lângă acestea abia trei comitate ungurești se înșiră, și anume: Pesta (cu ajutorul nenorocit al »capitalei«), Bereg și Sabolci.

Deși aceste date ne dau numai conturile adevăratului tablou al stării faptice, din ele se poate convinge ori-ce ne preocupat, că dintre toate neamurile patriei, acela care prosperează numeric mai mult și denotă situație mai normală și mai sănătoasă, este *poporul românesc din Ungaria și Ardeal — deopotrivă*.

Ori-cât de »meșteșugit« vor fi alcătuite datele statistice oficiale, referitoare la naționalitatea populației din țeară, adevărul acesta nu 'l' vor pute tăina.

Reasumând acum vedem, că o statistică a mână am dovedit falsitatea afirmărilor ungurești, greșala politiceilor și puterea de viață a poporului român.

Și câte vom mai dovedi cu datele statistice, ce se vor publica ulterior.

Vasile C. Osvald.

„Asociațiunea“ în Lipova.

— Constituirea despărțământului în Lipova. —

— 20 Martie n.

În 16 Martie c. s'a ținut în Lipova adunarea generală constituțivă a unui despărțământ al »Astrei« compus din cercurile: Lipova, Murăș, Radna și Șiria, cu sediul în Lipova.

Convocarea acestei adunări s'a făcut prin delegatul comitetului central, dl Ioan Tuducescu, care a emis și un apel în cauză.

Pe toți 'l-a surprins împrejurarea, că dl Ioan Tuducescu a fost înscădat cu constituirea acestui despărțământ, căci deși a servit vre-o 30 de ani doar, ca învătător în Lipova, dînsul nu este de fel popular în părțile aceste, ba prin natură lui se nesimpatie respingător, este chiar odios.

Deci nime nu era de fel entusiasmă a participa la adunare, și dacă totuși adunarea a fost cercetată de un frumos număr de preoți, învătători și inteligenți, așa, că s'au înscris la 75 de membri pe viață, ordinari și ajutători, aceasta este a se atribui, nu convocătorului și apelului dlui delegat Tuducescu, ci are a se mulțumi interesării ce o a arătat în cauză domnul protopop al Lipovei Voicu Hamsea, care cu vorba și în scris a provocat pe preoți și învătători ca să participe la adunare, și aducă și alți poporeni și inteligenți din comună și să se înscris de membri, ca

astfel să dovedim, că știm aprecia sublimul scop ce 'l' urmărește »Astra«.

Și glasul domnului protopop V. Hamsea au fost ascultat, căci 50—60 de membri, cari au luat parte la adunarea constituțivă și s'au înscris de membri, o au făcut aceasta la sfatul dlui protopop Hamsea.

Adunarea a decurs în ordine și cu demnitate, nu însă fără a avea și momente neplăcute, ba chiar ofensatoare pentru cei de față, cauzate cu vocea ori fără vocea dlui delegat-șef.

Eată pe scurt decursul:

După ce peste 40 de preoți și învățători se adunaseră înainte de 10 ore, în localul societății de lectură din Lipova, unde venise și dl protopop Voicu Hamsea și la sfatul acestuia s'a deschis o listă, în care s'au și înscris de membri vre-o 30—40 de preoți, învățători și inteligenți, am mers apoi la 10 ore cu toții la birtul »Regele Ungariei« și am intrat în sala cea mare, unde era pregătită o bină pe care era o masă, ear' în sală scaunele necesare, pe cari se așezau vre-o 10 țărani.

Dl delegat cu câțiva domni: Russu-Sirianu, redactorul »Trib. Poporului« din Arad, Dr. Alex. Martă, avocat, Sever Bocu, privatier și mai vre-o 2 domni necunoscuți erau în odaia laterală la bere.

Spunându-li-se, că s'a adunat publicul în sală, a venit și dl delegat în lăuntru, cu cei vre-o câțiva ai sei.

A venit și domnul protopop V. Beles din Radna cu vre-o 3 preoți și vre-o 3 învățători din cercul Radnei.

Dl delegat a deschis adunarea cerind un potrivit cuvînt de deschidere.

A denumit apoi 2 notari ad hoc: pe domni Sever Bocu, un tîner care a fost comptabil la »Lipovana«, dar' nu știu de ce, a fost destituit din post, și acum de un an de zile, e fără nici un oficiu, — și pe dl Secula ori Seculici, un tîner în părțile acestea de tot necunoscut; spunea unii că ar fi din Arad, colaborator la »Trib. Pop.«; ear' de casar ad hoc pe dl Aurel Savici, casar comunal în Lipova.

Numirea acestuia a fost potrivită, dar' nime nu 'și poate esplica, cum a venit dl delegat la nefericită idee de a denumi pe cei doi domni mai sus numiți de notari? Oare nu ar fi putut d-a denumi dintre cei 4 domni advocați tineri, ce erau de față, ori între atîți preoți și învățători prezenți, nu a aflat dl delegat nici unul demn de a-l pune notar și să nu ne insulte cu denumirea de notar a unui domn, cum s'ar zice: »fără căpătîiu« și a unui străin necunoscut, locuitor în afară de cercul despărțământului?

Dar' nime nu a reproșat cu nici un cuvînt, fiind aceasta după statute dreptul dlui delegat, de care drept a usat atît de nedrept și nepotrivit.

S'a suspins apoi ședința pentru a se face înscrierea de membri. Aci dl protopop Voicu Hamsea prezentă biroul o listă cu vre-o 30—40 de membri înscriși, numărînd și taxele solvite de acei membri; s'au mai înscris apoi vre-o 35 de membri, așa că de tot s'au înscris vre-o 75 de membri. Curios și surprinzător a fost, că dl protopop al Șiriei George Popovici nici nu a venit la adunare, dar' nici nu a fost până acum membru al »Astrei«, cum au fost d-nii protopopi Hamsea și Beles, și acum era să 'l' alegă în comitet, dar' nu se putea, nefiind membru, deci cum să se ajute cauza? Pare-mi-se dl Dr. Aurel Halic pe răspunderea sa 'l-a înscris de membru, depunînd taxa. (Va urma).

dova, cu numele Demille, locuitor în Cernăuți.

La 24 Iulie, Benoît înștiințează pe suveranul seu, că La Roche 'l-a rugat a-i da știri despre măsurile militare și intențiunile Austriei, de oare-ce el, La Roche, are ca instrucțiuni de a informa pe hășpodar de tot ce poate afla în privința acestei puteri. Răspunsul ce-l dă Frederic este plin de duh:

»În ceea-ce privește curtea din Viena, eu n'as și să spun nimic de ce v'ați pute folosi contra dlui La Roche, agentul prințului de Moldova, decît aceea, că Austriacii își reabilitează fărâțele lor în Ungaria, că sporesc cavaleria și completează armata și că împărăteasa-Regină caută să-și căsătorească fiii sei și ficele sale«.

În anul următor, la 9 Aprilie 1766, Benoît scrisese lui Frederic că se vorbește în Vargovia de o alianță între Prusia, Rusia și Austria, din care Franța ar fi exclusă și cu scop de a remette la Reine de Hongrie en possession de ce qu'elle avait autrefois dans ce royaume. Rusia ar contribui la aceasta prin o diversune, ear' Prusia, care dorește această alianță spre a-și asigura pacificarea posesiei a Silesiei, ar ține pe Franței în eșec. Mai scrisse Benoît, că această din urmă informație 'l-a dat o La Roche și că stăpînul seu, prințul Moldovei, a primit ordin dela înalta Poartă să se încredințeze despre temeinicia acestei eventualități. Benoît n'a lipsit a arăta lui La Roche neadevărul ce se acoperea

Revistă esternă.

Revoluția în Rusia.

Mișcarea pornită de studenții din cauza asupritorilor tractamente, la cari sînt supuși, însemnează — precum se telegrafează din Rusia — începutul unei *noue epoce revoluționare*.

În contra studenților, cari urzitori ai primejdiei, se purcede cu rigoare draconică. Poliția din Petersburg poate espulsa din oraș pe ori-și-oine, fără a fi datoare să motiveze cauza espulsării. Consiliul de miniștri ținut Duminică sub presidenția Țarului s'a ocupat cu mișcările studențești. Au decis să desființeze cursurile superioare pentru fete, dar' precum am anunțat în numărul de ieri, s'au luat și decisiuni de a se împlini unele dintre cererile studenților.

Atentatorul Lagovskij a declarat, că el a fost tras la sorți, ca să răsbune escomunicarea lui Tolstoi și năsuințele guvernului atît de contrare studenților.

Se crede, că mișcarea revoluționară s'a întins în Rusia întreagă.

La universitatea din Odessa au mai rămas patruzeci de studenți, 200 au fost arestați, ear' ceilalți mulți au fost echizați dela universitate.

În Vargovia au fost arestate numeroase persoane, între ele și câțiva oficeri, cari au căzut în bănuială, că ar fi spioni ai Germaniei.

Războiul în periodul al treilea.

De pe câmpul de războiu earăși sînt știrile în doi peri. O telegramă din Pretoria anunță, că 1500 de Buri sub comanda lui Delarey au suferit în lupta dela Ventersdorp o totală înfrîngere. O mulțime dintre ei au fost omorîți și răniți, 140 au căzut prinși. — La lupta dela Iasenville încă să fi suferit Buri o pierdere foarte însemnată, avînd vre-o 50 de morți și 307 răniți.

De altă parte din Durban se anunță, că 400 de Buri au prins un tren englez cu o mulțime de municiuni.

Chamberlain, ministrul de colonii a declarat în camera comunelor din Londra, că n'are de gînd să reînceapă pertracările de pace.

Din Bruxella se vestește, că Krüger va pleca în luna viitoare la Washington, ca să roage pe Mac Kinley de a interveni în favorul Burilor.

Conjurațiune monarchistă în Brasilia.

În Rio-de-Janeiro s'a descoperit în armată o conjurație, care avea de scop a omori pe presidentul republicii și a da puterea în mâinile unui triumvirat. Capii conjurației au fost arestați.

Din Bănat.

O întîmpinare.

(Urmare).

La sfîrșitul lui Ianuarie, s'au mirat pasanții din strada lui Ovid, ce minuni se întîmplă prin biserica catedrală. Sărbătoare nu era; deci slujbă d-zească nu se ținea și totuși se cânta aci. Apropiindu-se de ușa bisericii ce vîzură?

Idiotul »Loisl«, un tip desfigurat, care numai în biserică nu avea loc, se

silea să-și arunce corpul în mișcări grațioase, susînd printre dinți — Lisi-si! Lisi-si! — și pocnind din degete după aria, care 'l-o cânta Costa cu cuvînte din gură, de te apuca fiori cugetînd, că în biserică au ajuns să fie cîntate astfel de doine. Din întîmplare eată și protopopul. Indignat ceru ca imediat să plece Costică de aci, și să scoată idiotul.

Dar' Costică — copil cu mintea ageră — a isbutit să afle și aceea, că crăsnicului 'l-s'a spus, că nu 'i musai să asculte de protopop, deci s'a cugetat, că nici el nu 'i musai să plece la porunca protopopului; nici n'a plecat. Numai cu poliția a plecat, care a trebuit protopopul s'o aducă întru ajutor. Protopopul ceru comitetului parochial depărtarea crăsnicului cu Costică cu tot, pentru-că, pe lângă asta, s'a mai întîmplat, că din negligența sa s'a spart un orman din biserică, și hoți, crăsnicului necunoscuți, au dus cu sine 6—7 fl.

S'a și întrunit comitetul parochial; comitetul acela, care, precum vîzurăm în »Tribuna«, e compus după placul lui Ilie Curescu, Burdea și părintele Stoian. »Cine voește să alunge crăsnicul? Acela numai atunci pleacă, când voese eu!« așa se auzia vorbind din »Librăria di-cesăna« și mîndrindu-se popa Stoian.

În ședința comitetului parochial se ridică prim-codreanul lui Curescu, Adam, care după instrucțiune — află, că nu se poate delătura crăsnicul, pentru-că el are merite — slujind bisericii 12 ani.

Majoritatea cea vestită, n'are obicei să examineze, nici acusa, nici meritele; ea știe, că are simplu să zică: Se primește. Așa rămase, în ciuda protopopului, în ciuda tuturor, care nu consimt cu partida lor — crăsnicul, Costică și Loisl — mai departe în biserică.

Costică e copilul naibii, și ca toți oamenii isteți în felul lui, ajuns să fie tirani, nu pentru altceva, ci numai din pricina aceea, pentru-că au — gură. Ori în interesul bisericii și pentru ridicarea respectului pentru autoritățile bisericești se lucră în felul acesta? (cred că aci zace rușinea pentru d-ta, părinte). Vîzurăm de nou, că protopopul, ca o autoritate bisericească, nu poate isbuti, din pricina lui Curescu și popa Stoian, să curețe biserica nici de idiști.

(Va urma). Dela Tăbăriște.

Reflecțiuni.

Șimlău-Silv., 23 Martie n.

Cineva în nrul 43 de estimp al »Tribunei« pune întrebare dlui vicar Barboviciu și direcțiunii »Silvaniei« din Șimlău, că: »Au cunoștință despre aceea, că: eu, în 15 Martie am cîntat cu orchestra reuniunii de muzică imnul îndatînat?« că seara am ținut toast pentru Ugron și cei din partida 48-istă și că am blăstemat pe cei-ce se opun înfrățirii manifestînd principii contrare?« La acestea am onoare a reflecta următoarele:

Ce e drept — fiind la noi zi de țîrg — din curiositate am fost de față la sîrbarea independențierilor din 15 Martie — unde mai erau și alți Români, ba eu am ajuns chiar în apropierea orchestrei, dar' ca să fi auzit din mine vre-un sunet atît vocal, cît și instrumental, nu există om pe pămînt.

Tot în urma acestor eventualități m'am pomenit și seara pe la ospătăria orașului, unde sîrbarea se continua în tîmbălău și veselie. Dar' despre Ugron și principiele lui cu nime nici n'am vorbit, — de acestea pertractau alții, — eu atît mai virtos n'am blăstemat pe nime, afară de aceea, că la o masă separată între niște cunoscuți am discutat cuvîntul »libertate«.

Și dacă și prin acestea aș fi vătămă intereselor naționale, regret mult și doresc a aduce la cunoștința tuturor, că

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Regele la Academie.

(Urmare și fine).

În anul 1764, Benoît raportează suveranului seu, că La Roche făcuse o călătorie la Halle și că, la întorcerea sa a venit să-l înștiințeze că are ordin dela hășpodarul Moldovei să rămână în Vargovia, spre a îngriji și de interesele Porții până la alegerea noului rege al Poloniei, întîreținînd totdeodată cele mai bune raporturi cu reprezentantul Prusiei în vederea legăturilor ce unesc acest stat cu Turcia. Benoît adaogă că, după dorința lui La Roche, 'l-a prezentat ministrului Rusiei.

La 17 Februarie 1764, Frederic răspunde lui Benoît:

»Eu sînt în plăcuta pozițiune de a vă pute înconștința, că trebuie să țineți relațiunile cu dl La Roche, dar' în nici un caz să nu vă încredeți lui și să nu 'i destîmîniți nici cele mai mici lucruri referitoare la stările prezente din Polonia, nici măsurile pe care le-am luat eu în conștelegere cu Rusia referitor la ele... Căci trebuie să știți, că eu sînt informat din izvor sigur, că acest La Roche, odinioară secretar al principelui

de Moldova, n'a făcut călătoria sa la Halle cu scopul de a se vindeca de boala sa, ci numai pentru aceea, ca de aci să poată trece la Vargovia, fără-ca planul seu făcut să fie descoperit, și că de prezent el esericează în Vargovia meseria unui spion declarat de a informa, prin canalul principelui de Moldova — pe ambasadorul Franciei din Constantinopol despre tot ce se petrece de prezent în Polonia... Instruat de numitul ambasador el dă cele mai malițioase și mai odioase rapoarte principelui de Moldova, care le trimite apoi Porții cu planul de a o amări cît se poate contra Rusiei«.

Regele Prusiei află, că înalta Poartă întrebese pe marele general comite Brannicki, ce pe un vechiu și credincios prieten, dacă totul este liniștit în Polonia și dacă s'a atins cineva de libertățile sale.

La 8 August 1765, Frederic, după ce dă lui Benoît deslășuri asupra politiceii îndoioase a Porții față de Polonia, adaogă:

»În fine s'ar pute, ca marele general să dea ansă, prin corespondențele sale cu Poarta și prin canalul ambasadorului Franciei, la nouă șicanări și neîncredere contra ministrului din Polonia și ar fi convenabil să dați ordin oficerilor cari comandă posturile dela lungul Nistrului și îndeosebi lui Suanietz, ca să impedeze cursa corespondenței sale, care necesarmente trece prin mâinile lui pașa de Cozim sau prin acelea ale agentului principelui de Mol-

sub aceste intrigi, ear' acest din urmă s'a grăbit a înlătura bănuielele Porții.

La 10 Septemvrie, Benoît scrisese din nou, că agentul hășpodarului Moldovei 'l-a înștiințat, că curtea dela Viena caută mai mult ca ori-cînd a se apropia de Rusia, în paguba intereselor Prusiei și că răspundește șgomotul că s'ar fi ivit o răceală vîdită între împărăteasa Caterina și regele Frederic.

Regele Frederic răspunde îndată:

»În ceea-ce privește destăinuirile, pe care dl La Roche a pretins a vi-le face despre săcăturile curții din Viena la Petersburg, eu sînt în plăcuta poziție de a observa, că ele poartă caracterul incriminărilor false și controversate, așa că nimic din ele nu e adevărat...«

Totodată regele Frederic scrie trimisului seu Zegelin, la Constantinopol: »În ceea-ce privește pe hășpodarul Moldovei, pe Boscam, residentul Poloniei la Constantinopol și pe La Roche, voința mea este să-mi comunicați tot ce veți pute afla despre ei și și informați asemenea pe ministrul meu resident Benoît, la Vargovia«.

Frederic era cu atît mai mult doritor a fi bine informat despre acele persoane, cu cît marele vizir destituisese pe agentul La Roche din cauza unor comunicații mincinoase în privința intrării trupelor rusești în Polonia, făcînd totodată pe Callimachi răspunzător »cu capul seu«, de știrile false ce se vor trimite la Constantinopol.

Deși încă necomplete, aceste documente revarsă totuși o lumină caracteristică asupra situației țării și a hășpodarilor față de Turcia. Aceste vremuri de dureroasă amintire, când poruncile Porții țineau loc de legi și când un vizir dispunea de viața domnitorului, s'au prelungit încă peste atîntul pîtrar al secolului trecut, așa că unii din bătrîni nostri au putut fi martori la aceste fapte. Putem zice chiar, că un ultim și slăbit răsădit al acestor trufăse porunci vizirane a străbătut încă Dunărea în primăvara anului 1877. Răspunsul 'l-a dat armata noastră la Plevna, la Rahova și la Smărdan.

Doresc ca această însemnată corespondență a regelui Frederic, marele meu strămoș, să iasă loc în biblioteca Academiei și să deștepte interesul domniilor voastre. Numai prin un studiu adînc al istoriei, generațiile prezente și viitoare își vor pute face o oglindă exactă a trecutului și prețui în toată însemnătatea sa vrednicul loc ce 'și-l-a asigurat România prin patriotismul și vitejia fiilor sei.

Din suflet vă mulțumesc pentru caldă urări cu care salutați și de astădată venirea Mea în mijlocul vostru, precum și pentru sentimentele de dragoste ce le arătați Mie și familiei Mele în ori-ce împrejurări.

Urez ca lucrările Academiei să aducă și estimp, roade bogate și folositoare scumpiei noastre Români.

n'am avut intențiune a jigni simfămintele mele naționale, cu atât mai vîrtoasă mamă națiune, pe care o prețuiesc mai mult decît ori-ce în lume. Astfel de intențiune nu se poate deduce nici din trecutul meu.

Că ce scop a avut cu astfel de întrebări din acestea de până acum nu se poate explica, se vede însă arama în cele următoare, unde întrebătorul voeste a teroriza direcțiunea institutului »Silvania« se nu-mi dea bani! Hic Rhodus! Asta-l doare pe întrebător și nu »patriotismul« pe care »mi-l atribute cu forța!

Institutul »Silvania« mie nu-mi dă nimic, căci ajutorul e asigurat comunității bisericești din Șimleu pentru susținerea școlii, dar și dacă ar fi dat persoanei mele, direcțiunea aceluia institut în frunte cu dl Andrei Cosma, care e recunoscut de om cumințe și circumspect, totdeauna a știut și știe unde se dea bani.

Și că nenumitul este un demagog învescut în multă maliție, care nu a avut intențiune pe mine a mă corege, ci a presiona publicul, ca apoi acei bărbați venerabili din Șimleu, cari mă ocrotesc sub aripile lor și cari cu atîta bunăvoință se îngrijesc ca și eu să pot subsista — se și întorcă fețele de cătră mine — și prin aceasta a-mi strica materialmente, apare și din împrejurare, că dînsul, care e aici la noi, căci de pe stil am cunoscut omul, fiind în cunoștința adevărului, întrebările de mai sus le putea face direct cătră amintitele foruri, și atunci nu aluneca la fapta necuviincioasă de a face să ajungă în public și umbra de presupunere, că acest institut condus de model ar face ce nu e bine și corect, dînd ajutoare unde nu se cade.

Se vede, că individual subscris prin semnul întrebării are tot atîta nepricepere pe cîtă maliție, cari contopite nicidecum nu pot produce ceva lucru bun.

Alexiu Fedorca.

Din România.

La universitatea din capitală s'a făcut alegerea pentru un reprezentant al colegiului universitar în senat.

Din 77 profesori alegători au luat parte la vot 61.

Au intrat: dl Dr. N. Calenderu 31 voturi, dl Titu Maiorescu 29 voturi. Dl Dr. N. Calenderu a fost proclamat reprezentant al colegiului universitar în senat.

La Iași a fost ales senator al colegiului universitar, cu 30 voturi, dl Petre Poni.

Sâmbătă noaptea a încetat din viață, în București, Vasile Maniu, membru al Academiei Române, fost primpreședinte al curții de apel din Iași, fost senator și deputat în mai multe legislațiuni.

Vasile Maniu, care lasă în urma sa numeroase opere juridice, istorice și literare, a murit la vîrsta de 77 ani.

Înmormîntarea rămășițelor sale pămîntene s'a făcut luni după amiază, la cîmîntul Bellu.

Dl Georgescu Victorian, profesor de desen la gimnaziul Cantemir din București, a ținut la Atena o conferință, în care a vorbit despre viața și operele sculptorului Ioan Georgescu.

Au asistat, pe lângă un număr public, dl Spiru Haret, ministrul instrucțiunii publice și al cultelor și dl George Adamescu, secretarul său general.

Serviciul zootehnic din ministerul de domenii evaluează la 2½ milioane pagubele aduse de omizi anul trecut semănăturilor.

Pentru ca anul acesta să se poată lua din vreme măsuri de apărare, ministerul de domenii a întocmit niște instrucțiuni pentru combaterea insectelor vătămătoare semănăturilor.

După statistica meserișilor, ce se întocmește la ministerul de domenii, rezultă că numărul meserișilor evrei din câteva orașe este următorul: Peatra-Neamț, 739; Bîrlad, 562; Bacău, 509; Fălciuceni, 509; Dorohoiu, 465; Buzău, 454; Huși, 425; Giurgiu, 258; Tîrgu Jiu, 22; Cămpulung, 9.

Dl Gr. Manu a dăruit comunei T. Severin biblioteca d-sale. Biblioteca dlui Gr. Manu valorează peste 200.000 de lei.

Cronica zilei.

Sibiu, 27 Martie n. 1901.

Promoțiune. Domnul Ilie Ganea anunță promoțiunea sa la gradul de doctor în științele medicinale universale, ce a avut loc azi, în 27 Martie n., la 12 ore, în sala festivă a universității din Viena. Felicitările noastre!

† Ioan Necșă, paroh-capelan în Bungard, a răposat în vîrstă de 50 ani, în al optulea an al preoției sale. În mormîntărea va fi mîne, 15 Martie v., la 2 ore p. m.

Botez princiar. Luni a fost botezul noului născut fiu al principelui Leopold Salvator și soției sale. La solemnitate a luat parte și M. Sa Monarchul, împreună cu mai mulți principii și principese a casei domnitore. Micul prinț a primit numele de Antoniu Salvator.

Necrolog. Ambrosiu Bulzan, preot gr.-cat. în Maladia, ca soț, cu fiii sei Vasiliu, subnotar în Periceiu; Victoria, Lucreția și Iulian, precum și toți consăngenii cu inima frîntă și plină de durere anunță, că scumpa soție și mult iubitoarea mamă Ana Bulzan născută Dragos, după un morb scurt de 8 zile, în anul vieții al 49-lea și al 31-lea al fericeitei sale căsătorii, în 20 Martie a. c., după 2 ore p. m. și-a dat nobilul seu suflet în mîinile Crătorului atotputernic. Oșmintele-i reșcite s'au astrucat Marți, în 23 Martie, la ora 1 p. m., după ritul gr.-cat., în cîntirumul sf. biserici din Maladia. Fie-i țîrîna ușoară și memoria binecuvîntată.

Anticrist. — o istorie adevărată. Ni-se scrie din Valea-Jiului: Tot am auzit din bătrîni vorbindu-se cumcă se va naște »Anticrist« și acela va umbla în lume și printre popoarele creștine, pentru a le separa și a le întoarce la păgânism și iudaism, și eată că ici-colea se și vîd semne de aceea.

Golia Terentius, vigil financiar de religiunea gr.-or, servind aici în Lupeni s'a amoresat într-o fată de Jidov, tot de aici, dar pîrîinții fetei numai cu aceea condițiune s'au învoit a-i da fiica de soție, dacă respectivul își va lăsa legea lui și va trece la legea jidovească, ceea-ce respectivul a și făcut-o cu toată voia, ducîndu-se la Petroseni la preotul gr.-or și a abzis de religie. După aceea s'a dus la rabinul tot de acolo, care după-ce a făcut formele, tăindu-l împrejur, l'a botezat punîndu-i alduitul nume dn »Abraham« și l'a dat carte nouă de botez cu care s'a și fidanțat la matricolantul din Lupeni fără nici o pedecă ori se mai întrebă de pîrîinții lui cari l'au crescut mare și l'au scutit de foc, de foame etc.

În 5 Martie a fost cununia, la care au luat parte toți Jidanii din Lupeni și jur, mari bucurii și au putut răpi un suflet de creștin. Oare ce va zice mama care l'a lăptat? și ce se va alege de sufletul lui? aceea nu ni-e dată nouă să știm, numai Domnul cel ceresc știe; eu numai atîta zic, că o broască nu face tîu, și o rîndunică nu face vară.

Jianul.

Feciorul popii din Voila — precum povestește cu multă satisfacție »Bud. Hirl.« — a sărbătorit memoria zilei de 15 Martie, nu numai la Făgăraș, ci și la Cîncul-mare, unde și-a mai găsit un ortac de seamă, preotul românesc de acolo. După-ce a răscolit pe morții din morminte și a spus, că moșu-seu la 48 s'a luptat alături de Sécuii — ceea-ce istoricul Șerban nu va putea nici-cînd să dovedească — a beut păharul tot, pentru cine și pentru ce? ... Pentru trînfetatea română-maghiară. A frecat și o corropișniță (salamandru) în onoarea acestei fraternități, despre care a fost telegrafice avizat și biroul intrărilor din Arad, strada Aulică 1. — Ei bine, domn deputat, d-ta se fii urmașul lui Radu Negru? Ear? Sfinția Ta, pîrîinte dela Cîncul-mare, nu te gîndești, că-l rușine și păcat să faci astfel de treburi tocmai în postul cel mare?!

Li-s'a surpat cotețul. Mânia lui D-zeu s'a slobozit asupra școlii și bisericii ridicate de Kulturregylet-ul ungurese în comuna Arancuta (comitatul Cojocnei). A trîsnit ca din senin și s'au surpat pîreții și podul, ear? băncile din școală s'au făcut tot țandări. Nimenea nu-și poate explica cauza surupării. Poporul zice, că acolo a fost sălășuit diavolul și D-zeu nu l'a mai putut răbda. Închipuiți-vă spaima și apoi jalea ce i-a cuprins pe viperele maghiarizatoare, căci, zic reptilele ungurești, școala din Arancuta era un mîndru stilp al Kulturregylet-ului implantat în coastele Cîmpiei. În vîrșăți, patrioților, din pilda aceasta: Cine sapă groapa altuia, cade însuși în ea.

Misiunea specială engleză sub conducerea lordului Wolseley a sosit la Viena, ca să notifice Maj. Sale Monarchului nostru suirea pe tron a lui Edward VII. Lordul Wolseley este oaspele M. Sale în Hofburg, unde ieri a fost primit în audiență. Aseară Monarchul a dat un prînz în onoarea oaspeților englezi.

Naționalitățile în armata comună. În armata comună sînt: Slavi 430.000; Germani 227.000; Unguri 120.000 (†); Români 48.000 și Italiani 14.000. Dintre Slavi 174.000 sînt Cehi, 76.000 Poloni, 75.000 Croați și Sîrbi și 28.000 Slovaci. Numărul Slavilor în armata comună austro-ungară întrece cu 21.000 numărul tuturor celorlalte naționalități la oaltă.

E bine să știm și noi, că aproape 50.000 de Români stau gata totdeauna pentru apărarea patriei și a tronului.

Eară Dreyfus. Jidanii scriu diti-ramburi, vestind în lumea mare, că »martirul Dreyfus« va scoate în curînd de sub tipar descrierea suferințelor sale de cinci ani pe »Insula dracului« sub titlul »Cinci ani din viață«. Cartea va fi dedicată »copiilor sei«. »Martirul« lui Isoail, nici acum nu tace. Temerari Jidanii! Ce păcat, că poporul francez nu l'a făcut tăcut pentru totdeauna pe Dreyfus, trimițîndu-l în »sinul lui Avram«, în loc de »Insula dracului« pe Jidanul trădător de patrie.

Emigrarea Evreilor din România. Ziarului »Deutsches Volksblatt« i-se scrie din București relativ la emigrarea Evreilor din România: »La începutul primăverii, Evreii din România au intențiunea să emigreze din nou. Delegații din Anglia au fost în Iași și în Galați, ca să înlesnească emigrarea Evreilor în coloniile engleze. E cunoscut de toată lumea marea număr de Evrei emigranți, cari în anul trecut s'au oprit la jumătatea drumului și cari s'au oprit unii chiar la granița austro-ungară. Repatrierea acestor emigranți a costat pe guvernul român suma de 800.000 lei. Guvernul român a luat hotărîrea, ca de astă-dată să nu se mai permită întoarcerea în țeară a Evreilor emigranți. Aceasta se va aduce și la cunoștința statelor vecine«.

MAI NOU.

Italia și tripla alianță.

Ziarele franceze salută cu bucurie declarațiile lui Zanardelli, publicate în »Newyork-Herald«. Numai »Republique Francaise« scrie în ton mai moderat, zicînd, că nu voeste ca prietenia dintre Franța și Italia să fie folosită la Berlin pentru ridicarea prețului alianței.

Incurcăturile din China.

Ziarul »Daily Mail« anunță din Tiencin, că Rușii au arborat stindardele lor nu numai pe terenul, unde au fost până acum, ci și în locurile, unde englezii mai dîncăie ocupaseră poziție.

În cercurile diplomatice din Washington se crede, că tratatul referitor la Mandjuria va fi subscris în zilele acestea.

CĂRȚI ȘI REVISTE.

A apărut:

Vorbe înțelepte. Maxime și reflecțiuni din literatura universală. Culese de Aurel C. Popovici, București. Editura institutului de arte grafice și editură »Minerva«. 1900.

Este o bogată colecție de maxime, adunate cu multă sîrguință și pricepere de vrednicul nostru compatriot Aurel C. Popovici. Cartea are format 8-av mic, portativ și 316 pag. cuprinzînd la 1300 de maxime și sentențe, tot atâtea perle prețioase ale cugetării celor mai renumiți scriitori și bărbați de valoare ai tuturor popoarelor. Prețul este 1 leu 50 bani.

ECONOMIE.

Laptele ca nutremînt pentru albine.

Stuparii știu, că mai amenințătoare e lipsa de miere pentru albine primăvara, cînd albinele încep să zboare din coșnițele lor, fără-ca să aile însă miera dorită pe cîmpul puțin înverzit și lipsit de podoaba florilor. Și chiar primăvara au albinele lipsă de nutremînt mult, căci e vorba de prăsila cea nouă. Un practic stupar german s'a ajutat în anii rei de miere în modul următor: A luat faguri vechi, tari și a umplut celulele (ochii) lor cu lapte, în care a topit zahăr. Fagurii acestia i-a așezat costîș pe o lavîță în grădina la un loc potrivit, se înțelege, că pe timp frumos. Albinele s'au datat curînd cu acest nutremînt și stuparul și-a scos bine albinele din primăvară.

Laptele folosit spre scopul acesta poate fi și smîntînit — căci nu e vorbă de-ală da grăsimi — numai să fie dulce. Zahărul se nu-l crutăm, cu atît mai vîrtoș, că acest fel de nutrire se vine cu mult mai ieftin ca dacă le-am da noi miere.

Pe stupii slabi la număr nu-i hrănim în modul acesta, ci mai bine le dăm faguri cu larve dela cei bogați. Nici pe acestia să nu-i prea îndopăm însă cu laptele, căci se poate întempla, ca marea să nu aibă destule celule pentru depunerea ouălor.

Bibliografie.

Tablouri românești.

La administrația »Tribunei« se află de vînzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . cor. —40
Portretul Metropolitului Sterca Șuluțiu —40
Portretul profesorului Gregoriu Silași —30
Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . —30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii —40
Catedrala din Blaj —60
Conferența națională dela 1894 . . —3—
România la Debrețin —60

»Insula morților« novelă de R. Voos, tradusă de Andrei Băseanu, profesor în Brașov. Prețul 50 bani.

Istoria politiceii, după Sir. Frederick Pollock, de Teodor V. Păcășian, Sibiu, tiparul »Tipografiei« societate pe acții. Editura autorului. Pe 13 coale 8° mic în broșura aceasta dl Păcășian ne dă idei și cunoștințe despre »originea politiceii și a scrutarii științifice în filosofia greacă«, despre »evul mediu și renașterea« cu referință la istoria politiceii, »secolul XVIII și contractul social« și »teorii moderne despre suveranitate și legislatură«. Cât pentru stil și limbă, dl Păcășian e cu mult mai bine cunoscut publicului român prin scrierile sale de până acum, decît să fie lipsă a pune în vedere aci stilul ușor și curat românesc al broșurii »Istoria politiceii«.

Prețul de 1 coroană (în România 1 fr. 25 bani) e minimalul preț ce se poate pretinde pentru o scriere bună, instructivă și folositoare, cum e »Istoria politiceii«. Credem deci, că publicul românesc nu va pregeta să și-o procure. Se capătă la autor, în Sibiu (Nagyszeben), Hechtgasse nrul 16.

Ermenetica biblică, compusă după Ubaldo Ubaldi, de Dr. Victor Semigelski, cu aprobarea ordinariului metropolitan gr.-cat de Alba-Iulia și Făgăraș. Tipografia seminarului arhiepiscopesc din Blaj. Editura autorului. Prețul 2 cor.

Autorul destinează venitul curat pentru fondul provincial de salarizare al preoților și învățătorilor

»Enciclopedia Română«, publicată din însărcinarea și sub auspiciile »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român«, de Dr. C. Diaconovich, primsecretarul »Asociațiunii«.

A apărut fasc. XXII. al acestui dicționar enciclopedic, cuprinzînd cuvintele Libelul — Manaliu.

Numărul articolelor acestui fascicol trece mult peste 1000, și anume conține restul literiei L. și vre-o 500 cuvinte cu inițiala M. Parcea cea mai interesantă pentru noi a publicațiunii, și anume articolele istorice și biografice românești, de astă-dată ni-se prezintă în număr deosebit de mare și în estensiune ce trece peste cadrul unei mici enciclopedii, dar care e pe deplin justificată prin importanța sujetelor. Dintre aceste articolele remarcăm: Literatura (M. Strajan), Lucaci, Lugoji, Lytuon (D. Onoiul), Mailat, Maior, Maiorescu, Măldărescu, Mănaștire, Mangra, Maniu, Manliu, etc. Igiena: Lupus, Mălaiu, Malaria, Mămăliga. Din celelalte amintim: Liber schimb, Licheni, Limba, Limbrie, L'Indépendance Roumaine, Linné, Lipova, Lipovani, Lipsca, Lissabona, Livingstone, Lobkowitz, Locke, Londra, Lombroso, Longay, Loteria, Cîril Lucari, Ludovic, Luna, Lupu, Lupul, Luther, Lutherana biserica, Lyon; Macedonia, Machiavelli, Madrid, Maghiari, Magnetism, Maimuța, Malaezi, Mamifere, Mandievski (Dr. Sbiara), Mangan, Manifest, etc.

Îndeosebi amintim îngrijirea ce se dă chestiunilor mai importante din istoria noastră națională, tratate în cea mai mare parte de distinsul nostru istoric Dr. D. Onoiul cu profunditatea și obiectivitatea ce caracterizează toate scrierile acestui savant istoriograf. De interes pentru cercuri largi și de folos real, sînt articolele igienice luate de academicianul Dr. Felix, cel mai competent autor român în materie de igienă. Științele naturale, și îndeosebi botanica, deasemenea o bine reprezentată, și întrec scrierile ce le avem până acum în această materie.

Dintre ilustrațiunile amintim bisericiile românești din Lugoji, unul dintre cele mai importante centre ale Românilor din Ungaria.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (depostit general pentru România: E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumărare pentru un tom broșurat cor. 20 —, legat cor. 23. 20 (în România: lei 25. —, resp 28.50).

»Băncile de emisiune și circulațiune monetară«, în special Banca națională română, de A. D. Damianof. — București, editura »Nouei Reviste Române«. Prețul 1 leu 50 bani.

O nouă carte de contabilitate.

A eșit de sub tipar broșura »Introducere în contabilitate și contabilitate în partidă simplă«, de I. C. Panțu, profesor la școala comercială superioară din Brașov. Cartea aceasta, scrisă într-un limbaj cât se poate mai ușor, este menită a lăți cunoștințele de contabilitate la poporul nostru. Purcînd din mici exemple practice autorul stabilește regulile de lipsă și principiile contabilității, făcînd un curs complet al acestei științe, astfel că ori-cine are interes se poate iniția cu ușurință în contabilitate. Recomandăm această carte cu deosebire învățătorilor, preoților, comercianților, precum și tuturor, cari stau în legătură cu băncile noastre. Cartea se estinde pe 14 coale de tip. 8° mare I—VIII+213 pag. Prețul este 2 cor. + porto postal 20 bani. Se poate procura dela librăria arhiepiscopescă din Sibiu, dela tipografia A. Murășianu și dela librăria N. I. Ciurcu în Brașov.

Chestia autonomiei bisericeii române unite, în șirul luptelor noastre pentru existența națională, de Lucian Bolcaș. Tipografia »Minerva«, București, 1900. Prețul cor. 1.50. De vînzare la librăria românești. — Atragem atenția publicului nostru asupra acestui studiu din trecutul Românilor din Ungaria.

Relațiunile Moldovei cu Polonia până la moartea lui Ștefan-cel-Mare, de Ioan Ursu, profesor de istorie la liceul din Piatra-N., 1900.

Un op istoric, de 200 pagini, care aruncă lumină asupra unei interesante părți a istoriei române. La tratarea materialului autorul s'a folosit de izvoare originale, ear? dintre scrierile posteroare, de cele mai speciale. De aceea scrierea este de interes și o recomandăm atenției publicului. Ea a fost premiata de universitatea din București, cu marea premiu »Hilel« din 1898.

Prețul este lei 3.50 și se pot eproua dela autor.

»Tiganiada« sau »Alexandria ai figănească«, o preafrumoasă povestire în 12 cîntări și vre-o 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de preaiusitul Ioan Budai Deleanu, ear? acum din nou scoasă și pe înțeles întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciurcu în Brașov. Prețul 45 cr.

Sosiți în Sibiu.

La 27 Martie n. 1901.

Hotel »Imperatul Romanilor«: Velle, colonel din Cluj; Moga, proprietar din Mezô-Zah; Benedek, econom din Mediaș; Ziegler, zugrav din Sighișoara; Klauznitzer, inginer din Arad; Bayer, forestier sup. din Cărtișoara; Ilosvay din Homorod, Visegrad din Șeșei-S-Georgiu, căpitani; Kielhauser din Graz, Perl din Bielitz, fabricanți; Stieess, Panegh, Abel, Hartmann, Fischer, din Viena, Weiss din Cluj, Teutsch din Brașov, Halbreich din Făgăraș, Ungar, inginer sup., Ellinger, comerciant, din Budapesta.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 27 Martie n. 1900.

Hărțile-monete române	Cump.	18.74	vînd.	18.84
Lire turcești				
Imperiali (15 R ^o aur)				
Ruble rusești		2.16		2.54
Galbeni		11.26		1.540
Napoleon-d'ori		12—		9.100
100 Marco germane		117—		117.40
Livre sterling		28.90		24.20

Bursa de Budapesta.

Din 28 Martie n. 1900.

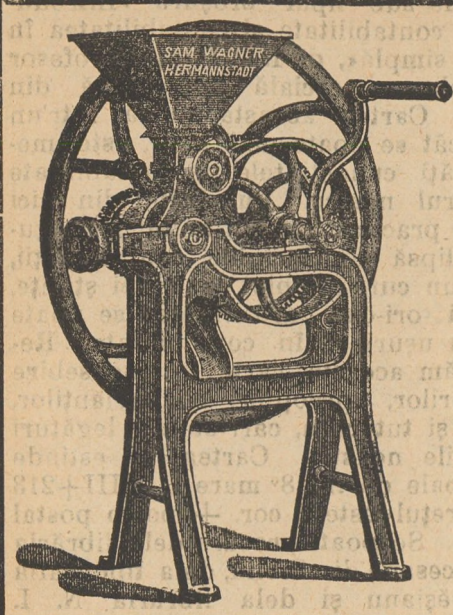
Renta de aur ung. 4½%	118.25
» » val. cor. 4½%	88.35
» » val. cor. 6½%	98.25
Imprumutul câșilor ferate ung.	98.50
Bonuri rurale ung.	98.50
» » crește-slavone	98.50
Obligațiunile desp. regalilor	98.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	140—
Renta de hărțile austriacă	98.15
» de argint austriacă	98—
» de aur austriacă	11.25
Losuri austriace din 1860	142—
Acțiunile băncii austro-ungare	1675—
» de credit ung.	715—
» de credit aust.	702.50
Scrieri fondare ale institutului de credit și economi. »Albina«	102—
Galbeni împărțitași	11.35
Napoleon-d'ori	19.50
Mărci 100 imp. germane	117.40
London 10 Livre sterlingi	240.40

Bursa de Viena.

Din 28 Martie n. 1900.

Renta de aur 4½%	118.35
Renta ung. v. c. 4½%	88.30
Imprumutul câșilor ferate ung.	98.80
Bonuri rurale ung.	98.60
» » crește-slavone	98.75
Renta de hărțile austriacă	98.35
» de argint austriacă	98.15
» de aur austriacă	11.15
Losuri austriace din 1860	141.80
Acțiunile băncii austro-ungare	16.8.75
» de credit ung.	1.5
» de credit aust.	7.1—

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Ioșif Marshall.

Moară de zdrobit.

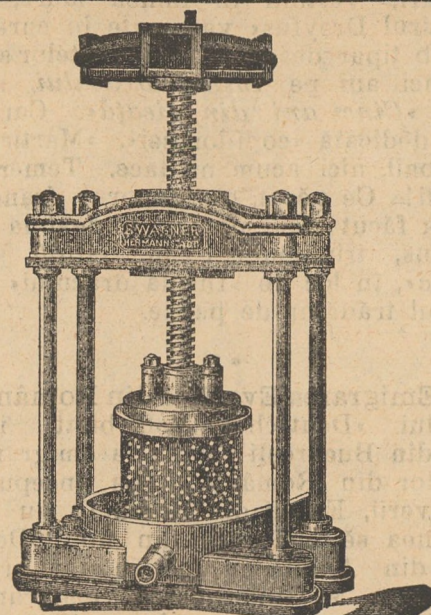
Cele mai bune
și mai escelente
mori de zdrobit
simburi de bostani, in, mac, etc.
precum și
[84] 6-6
piuë de ulei

de construcția cea mai solidă din fer
sau lemn, apoi fuse singurate pentru
piuë de ulei și alte recuise pentru
producerea de ulei de masă liferează
cu prețurile cele mai ieftine și pe lângă
cele mai avantajoase condițiuni de plată

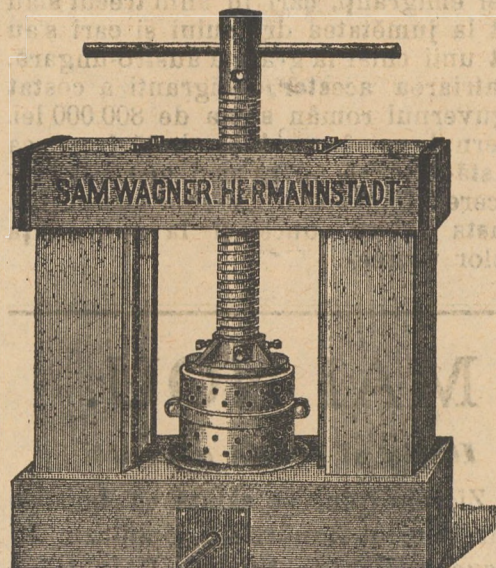
Sam. Wagner,

prima turnătorie de fer, Sibiu,
fabrică de mașini și unelte agricole,
atelier de mori și prăvălie de fer,
Sibiu, Piața de fân nr. 1.

Fus pentru pisa de ulei.

Piuă de ulei, întreagă din fer.

Piuă de ulei, întreagă din lemn.

Acțiuni de vânzare.

30 de acțiuni de ale „Albinei”,
institut de credit în Sibiu,
se vând. [84] 6-6
Informațiuni la admin. acestui ziar.

Din

Biblioteca pentru toți

ce apare
în editura librăriei Leon Alcalay
în București

au apărut până acum 194 numeri sau fascicule

Fiecare nr. în preț de 32 fileri se află de vânzare la
Librăria lui W. Krafft în Sibiu.

Editorul face cunoscut că „s-a propus a pune sub
presă mai toate scrierile literare și științifice ro-
mânești de valoare. În acest scop a început mai
întâi cu publicarea, sub îngrijirea lui I. Bianu dela
Academia Română, a tot ce a scris neuitatul nostru
poet V. Alexandri, și din care a apărut deja: nr.
180—181 Ovidiu, dramă în 5 acte. 182 Doine. 183
Lăcrimioare. 184 Suvire. 185—186 Margăritarele.
187 Pasteluri. 188 Poezii, varia. 189—190 Poezii,
atele. 191 Poezii, Ostașii noștri. 192 Dumbrava
Roșie, poem istoric. 193—194 Legende. Altele dela
V. Alexandri vor urma. [84] 8—10

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”,
soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”,
cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la
31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul I cor. 20 bani, cu poșta postal I cor. 40 bani.

Studii Literare

de
Teodor Raica,
profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia preposiției „de”

O carte de mare preț pentru toți profesorii,
dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Ionif Marșell.

Anunț de prăvălie.

Subscriși au onoarea a aduce la cunoștința P. T. public, că prăvălia care
de 37 de ani există în **strada Turnului nr. 32**, a trecut pe numele

Emrich Bokody & Fiiu

și va rămâne tot **atelier de colorat și institut chimic de spălat**,
precum a fost mai înainte.

Atragem atențiunea P. T. public asupra industriei noastre mărită și
provăzută de nou cu cele mai bune mașini, prin cari suntem puși în
plăcuta pozițiune de a pute să satisfacem tuturor recerînțelor D-Voastr.

Ne permitem a Vă recomanda îndeeobi institutul nostru chimic de
spălat pentru ori-ce fel de rufărie și îmbrăcăminte, precum garderobe de
domni și dame, uniforme, covoare, perdele, fețe de masă, broderii de tot
felul, covoare de Smirna și Persia, piei de animale și peste tot ori-ce fel
de lucru care cade în cadrul acesa.

În speranță că P. T. public ne va onora și de aici înainte cu prețioasele
sale comande, rămânem

Cu deosebită stimă

Emrich Bokody & Fiiu.

[56] 9—10

Prima fabrică de mobile în Sibiu

Fritz W. Elges,

Fabrica: strada Sărei nr. 37.
Telefon 37.

Deposit: str. Cîsnădiei nr. 30.
Telefon 46.

Cel mai mare stabiliment de mobile pentru

SALON,
REFECTOR,
DORMITOR.

Numai fabricate proprii, în tot felul de stil, sau după desemnuri.
Aranjează locuințe întregi.

Specialist pentru lucrări bisericesti orientale:

fruntare, altare, străni, pcură bisericască etc. etc.

Mobiliar pentru școale și aranjament intern pentru bisericile noue.

Primește lucrări pentru edificii și montări de localuri, hoteluri,
cafenele, decorațiuni de tot felul etc. [169] 45—50

Liferant al căilor ferate ungare.

Din editura „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novell de Ioan Slavici, 12 coale
tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni
Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T.
Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pînă la Pîrîu. Poveste de I. T. Mera. Un
exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tăndală. Anecdote de Silvestru Mol-
devan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu,
culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión.
Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile teranilor români la nuntă,
de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru
Moldevan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol-
devan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldevan.
Un exemplar 16 bani.
13. Răstărnac de mamă. Legendă populară din giu-
rul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 12 bani.
14. Bunica de Bojona Némecy, tradusă din limba
boemă de prof. Dr. Urban Iarlık. Un exem-
plar 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 16 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Tureniei de George Coșbuc.
Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picioare. Poveste franze-
ască de Eleonora Tăușescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 16 bani.
19. Căpșoarea. Poveste de I. T. Mera. Un exem-
plar 16 bani.
20. Un peșteră îndărăniul. Novell de Björnsterne
Björnson. (1858). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teare. Din poveștile
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
16 bani.
22. Scăpătarea. Din povestile lui Andersen. Un
exemplar 8 bani.
23. Fata Creștină din cetini. De George Coșbuc.
Un exemplar 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasticele lui Nicolae Gogol.
Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc.
Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson.
Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasticele lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici.
Un exemplar 20 bani.
29. Sgarciul. Comedie de Molière. Un exemplar
60 bani.
30. Lumee proșilor. Poveste de Silvestru Mol-
devan. Un exemplar 10 bani.
31. Nusea-împărat. Poveste din popor de „Mă-
gineanu”. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărată și poana ei aleasă. Poveste
din popor de „Măgineanu”. Un exemplar
24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc.
Un exemplar 10 bani.
34. Spica de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-
zar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novell de Bret Harte.
Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța.
Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P.
Dafin. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan
Moța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-
plar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghislan
soni. Un exemplar 24 bani.
41. Poștea lui de inimă. Comedie în 3 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și
Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei foetori. Poveste de Ioan
Moța. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Fadeta. De George Sand. Un exemplar
60 bani.
44. Rusălia pînă la cap. Poveste de Nicolae Trim-
bișeni. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandra
Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exem-
plar 40 bani.
46. Clara Milici. Novell de I. Turghenov. Trade-
scere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-
plar 80 bani.
47. O ață de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar
14 bani.
48. Poezii populare „Căntec de bătrânețe”. Din cule-
gerile lui I. Pop Răteanu. Un exemplar 20 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste
tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Bine apreciată
de întreagă
presa noastră.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

28 de novele și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani poșta.

Se poate procura dela
Librăria
W. Krafft.

A apărut

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile
comunale. — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogă-
țită. — Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului a
îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate
de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile
și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, turguri de vite,
boale lipicioase, și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De
Tormay Béla.

Ediția II revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu poșta postal 90 bani) și se poate
cumpăra dela

Reuniunea română de agrciultură
din comitatul Sibiului.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins
bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu
ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată a bona această foaie

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.